

Basın Açıklaması**Almanya, Amerika Birleşik Devletleri Karşısında Diz Çöktü!**

Amerika ve Yahudi varlığının İran'a yönelik saldırganlığının ardından Alman hükümeti, sözde uluslararası hukuk kavramının tamamen araçsal bir nitelik taşıdığını kesin bir şekilde ortaya koymuş oldu. Almanya, dillerinden düşürmedikleri kendi değerlerine sahip çıkmak ve Avrupa devletleri sistemi çerçevesinde bu değerleri kararlılıkla savunmak yerine, Amerika'nın izlediği saldırgan hegemonya politikasına boyun eğmeyi tercih etti.

Almanya Şansölyesi Friedrich Merz, saldırının başlamasından sadece bir gün sonra yaptığı açıklamada; Mollalar rejiminin bir terör rejimi olduğunu, İran halkının on yıllardır maruz kaldığı baskının sorumlusu olduğunu, Yahudi varlığının varlığını tehdit ettiğini, Hamas ve Lübnan'daki İran Partisinin teröründen sorumlu olduğunu iddia etti. Merz, Almanya'nın; bu rejimin terörüne son verilmesi, nükleer ve tehlikeli balistik silahlanmasının durdurulması hususunda Amerika ve Yahudi varlığı ile aynı çıkarları paylaştığını belirtti. Merz, gidişatı bakımından savaş riskler barındırsa da Almanya'nın Amerika ve Yahudi varlığının hamlelerini desteklediğini ifade etti.

Şansölye, uluslararası hukukun açık ihlalini ise, bu hukukun işlevselliğinin sınırlı olduğuna işaret ederek hafife aldı. Uluslararası hukuk temelli çağrılar ve düzenlemelerin çoğunlukla etkisiz kaldığını savunarak sözlerine şöyle devam etti: "Bu sebeple, şu an ortaklarımıza ve müttefiklerimize ders verme vakti değildir."

Merz, Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron ve İngiltere Başbakanı Keir Starmer ile yaptığı ortak açıklamada, daha da ileri giderek saldırgan ile mağdurun yerlerini adeta tersine çevirdi! Amerika ve Yahudi varlığının saldırganlığını gerçek adıyla anmak yerine, bu üç Avrupa devletinin liderleri (E3), İran'ın bölge ülkelerine yönelik saldırılarını en sert şekilde kınadılar ve Tahran'ı "her türlü direnişi derhal durdurmaya" çağırdılar.

Friedrich Merz bu tutumunu Beyaz Saray ziyaretinde de yineledi ve Molla rejiminin İran halkının maruz kaldığı vahşi baskıların sorumlusu olduğunu, Yahudi varlığının mevcudiyeti ve tüm bölgenin barış ve güvenliği için bir tehdit oluşturduğunu ifade etti. Buna binaen, Federal Hükümetin, tüm bunlara bir son verilmesi konusunda Amerika ve Yahudi varlığı ile aynı çıkarı paylaştığını belirtti. Şansölye, konuşmasının sadece yüzde onluk kısmını oluşturan kısa müdahalesinde bile farklı bir duruş sergileyemedi. Hatta Trump, Avrupa Birliği ortağı olan İspanya'ya gümrük politikası bağlamında doğrudan saldırıp; "İspanya'ya nasıl davranacağız? Sanırım çok sert vurmaliyiz" dediğinde bile Merz, Alman ve Avrupa çıkarlarını güvenle savunmak yerine, yorumcu Robin Alexander'ın ifadesiyle bir kez daha "figüran" rolüne razı oldu.

Tüm bunlar, Friedrich Merz'in; geçen yıl Yahudi varlığına silah tedarikini geçici olarak durdurma kararına karşı gelişen tepkilerin ardından, Atlantik ötesi baskılara ve siyonist güçlere teslim olduğunu göstermektedir. 1 Mart'ta gerçekleştirilen Ulusal Güvenlik Konseyi toplantısının ardından Hristiyan Birlik (CDU/CSU) içinde, o dönemde Şansölye'yi "Alman devletinin âli çıkarlarına" ihanet etmekle suçlayan kanadın ağırlığı artmıştır. Ayrıca, uluslararası hukukun bu şekilde seçici bir biçimde kullanılması, Avrupa'nın inandırıcılığında ciddi bir aşınmaya yol açacaktır. Nitekim Uluslararası hukuk profesörü Matthias Goldmann bu konuda şunları söylemiştir: "Bu durum, gelecekte başta Ukrayna olmak üzere diğer devletlerin bu hukuka uymasını zorlaştıracaktır..." Goldmann ayrıca bunun sadece sınırlı bir çatışma olmadığını, aksine açık siyasi destekle yürütülen geniş çaplı bir saldırı olduğunu belirterek, Merz ve E3 ülkelerinin açıklamalarını "tehlikeli bir emsal ve uluslararası düzen açısından açık bir kırılma" olarak nitelendirmiştir. Almanya'nın yıllardır diline pelesenk ettiği uluslararası hukuk gibi ilkelerden vazgeçmesi, Washington'da akıllı bir pragmatizm olarak değil, bir zayıflık göstergesi olarak okunmaktadır. Bu zayıflık, sömürgeci çıkarlarını ekonomik ve askeri güç tehdidiyle AB gibi Batılı müttefiklerine bile dayatan Amerika'ya olan bağımlılığı artırmaktadır. Alman Şansölyesi sadece

öz değerlere dayalı bir Avrupa duruşu sergilemekte başarısız olmakla kalmamış; aynı zamanda İran'daki savaş nedeniyle giderek daha fazla tehdit altına giren Alman milli çıkarlarını korumakta da aciz kalmıştır. İran'ın çatışmayı bölgesel düzeye yaymaya dayalı savunma stratejisi, küresel bir enerji krizi riskini tetiklemektedir. Enerji krizi, zaten yükü ağır olan Alman ekonomisini yeni bir resesyona sürükleyebilir. Brent ve WTI petrol fiyatlarının 100 dolar seviyesini aşması ve sıvılaştırılmış doğal gaz arzındaki sıkıntılar, enerji fiyatlarının daha da yükselmesine yol açabilir. Alman Ekonomi Enstitüsü'nün tahminlerine göre, bu durumun aylarca sürmesi hâlinde Alman sanayisi ciddi bir darboğazla karşı karşıya kalabilir.

Ancak Alman hükümetinin bu teslimiyetçi tutumu yalnızca Amerika karşısındaki zayıflığını değil, aynı zamanda Batı'nın uluslararası hukuk, demokrasi ve kapitalizm üçlüsüne dayalı söyleminin ne kadar sahte ve aldatıcı olduğunu da gözler önüne sermektedir. Ümmet artık bu yanıltıcı Batılı çağrılarının peşinden sürüklenmemektedir. Aksine ümmet içinde, Hizb-ut Tahrir'in fikri ve siyasi faaliyetleriyle sürekli ön plana çıkardığı Batı'nın müdahaleci ve sömürgeci politikalarına karşı koymanın ve ümmeti içine düştüğü bu bataklıktan kurtarmanın tek yolunun, yeniden Hilafet'i kurmak olduğuna dair giderek artan bir bilinç söz konusudur.

“Yine de ki: Hak geldi; bâtıl yıkılıp gitti. Zaten bâtıl yıkılmaya mahkumdur.” [İsra 81]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Almanca Konuşulan Ülkeler

Medya Bürosu

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com |